

Sygn. akt II Ka 270/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	stażysta Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Iwony Filimoniuk

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2020 r.

sprawy **K. D.**

oskarżonego z art. 178a§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 10 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 1085/19

wyrok utrzymuje w mocy; stwierdza, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 270/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach, II Wydział Karny z dnia 10 stycznia 2020 r., sygn. II K 1085/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na wyrażeniu błędnego poglądu, że wina i społeczna szkodliwość czynu zarzuconego K. D. umożliwiają zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego prowadzonego przeciwko wymienionemu w sytuacji, gdy prawidłowa analiza całokształtu ustalonych okoliczności przedmiotowego zdarzenia, w tym stan znacznej nietrzeźwości oskarżonego, a przede wszystkim względ na cele prewencji generalnej prowadzą nieodparcie do wniosku, iż społeczna szkodliwość czynu zarzuconego oskarżonemu i wina K. D. „nie są nieznacze”, a więc wykluczają zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, o której mowa w art. 66 § 1 kk wobec K. D.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Apelacja prokuratora oraz podniesione w niej zarzuty, jako bezzasadne, nie zasługiwały na uwzględnienie. Prokurator w wywiedzionym przez siebie środku odwoławczym wskazał, iż prawidłowa ocena materiału dowodowego zebranego w sprawie prowadzi do wniosku, iż wina i społeczna szkodliwość czynu przypisanego K. D. są znaczne i nie uzasadniają zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania. W ocenie prokuratora jedyną okolicznością wskazującą na możliwość zastosowania wobec K. D. warunkowego umorzenia jest dotychczasowa niekaralność. Analiza całokształtu okoliczności niniejszej sprawy nie uprawnia do podzielenia stanowiska prokuratora.

W realiach niniejszej sprawy brak było podstaw do stwierdzenia tzw. „błędu dowolności” w poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleniach faktycznych, które wynikałyby z obrazu art. 7 kpk. Zarzut odwoławczy błędu w ustaleniach faktycznych nie może polegać wyłącznie na polemice z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd I instancji. Skarżący nie wykazał, aby zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez Sąd Rejonowy z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiadała prawidłowości rozumowania, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Prokurator w wywiedzionym przez siebie środku odwoławczym argumentuje, iż nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, który wyprowadził wniosek o niewysokim stopniu winy oskarżonego na podstawie jego

wyjaśnien, iż: „wypił dwa piwa w pewnych odstępach czasowych, a stężenie 0,58 mg/l mogło być dla niego nieodczuwalne, choć oczywiście w świetle doświadczenia życiowego powinien był on wiedzieć, że po wypiciu litra piwa będzie on w stanie nietrzeźwości. Skarżący w apelacji wskazał ponadto na skutki wpływu zawartości alkoholu w organizmie na zachowanie człowieka. Nie sposób jest odmówić zasadności twierdzeniu Sądu Rejonowego o istnieniu możliwości, iż wypicie dwóch piw przez oskarżonego w pewnych odstępach czasowych mogło być dla niego nieodczuwalne. Nawet przy wiedzy o ilości spożytego alkoholu, nie można stwierdzić, iż przełożenie na jego stężenie w organizmie i skutki tego stężenia, stanowią wiedzę o charakterze powszechnym. Istnieje wiele czynników, jakie należy wziąć pod uwagę przy szacowaniu stężenia alkoholu. Odwołanie się do pewnego wzorca normatywnego, tj. osoby, która wie, jaka jest ilość czystego alkoholu w konkretnym napoju, a co istotniejsze, jest świadoma, jakie to konkretnie będzie miało przełożenie na jego stężenie w organizmie - jest błędne. Nie można bowiem tworzyć tego typu schematu dowodowego - sprawca wie, ile wypił czystego alkoholu, a więc jest świadom stanu nietrzeźwości (w: Wojciech Górowski, Kryteria ustalania stanu nietrzeźwości. Glosa do postanowienia SN z dnia 10 września 2008 r., V KK 160/08 Teza nr 1). Okoliczności powyższe mają istotne znaczenie dla ustalenia okoliczności natury podmiotowej, decydujących o stopniu społecznej szkodliwości czynu, czyli postaci zamiaru albo braku zamiaru dokonania czynu zabronionego, motywacji sprawcy. Nie można

wykluczyć, iż wypicie dwóch piw przez oskarżonego w pewnych odstępach czasowych, mogło być dla niego nieodczuwalne.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia słusznie zwrócił uwagę na okoliczność, iż w realiach niniejszej sprawy, poziom stężenia alkoholu we krwi, choć wyraźnie przekraczał wartość graniczną stanu nietrzeźwości, nie był bardzo wysoki. Stężenie alkoholu we krwi oskarżonego nie mogło upośledzać jego zdolności psychofizycznej do kierowania pojazdem mechanicznym w stopniu znacznym, a co za tym idzie, nie powodowało znacznego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonując oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego, wyprowadził racjonalne i przekonujące wnioski, kierując się przy tym wskazaniem wiedzy, doświadczenia życiowego i zasadami logicznego rozumowania.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż Sąd Rejonowy dokonał kompleksowej oceny okoliczności niniejszej sprawy, również okoliczności wynikających z zeznań świadka będącego funkcjonariuszem Policji, z których to zeznań wynika, iż oskarżony prowadził pojazd w porze wieczornej, kiedy natężenie ruchu w tamtym rejonie jest znikome. Zatrzymany został w ramach rutynowej kontroli drogowej, nie spowodował bezpośredniego zagrożenia w ruchu. Okoliczności te mają istotne znaczenie w kontekście oceny stopnia zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu, wynikającego z danego czynu. Podkreślić należy, iż poruszanie się samochodem w takim terenie w

stanie nietrzeźwości jest dużo mniej niebezpieczne i ryzykowne, aniżeli np. jazda w ciągu dnia po ulicach miasta. Z oczywistych względów np. w mieście wzrasta istotnie ryzyko interakcji takiego pijanego kierowcy z innymi uczestnikami ruchu (w tym z pieszymi), co z kolei potęguje ryzyko zaistnienia niebezpiecznych sytuacji na drodze. Wskazane powyżej okoliczności i przebieg przedmiotowego zdarzenia są istotne w kontekście oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, o której to ocenie decydują również okoliczności natury przedmiotowej, a zatem rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Postawa oskarżonego K. D., niekaranego dotychczas za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Orzeczone wobec oskarżonego środki karne w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 3000,00 zł oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku uwzględniają cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wniosek

- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu II Wydział Karny w Siedlcach do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Ze względu na bezzasadność podniesionego zarzutu, wniosek apelacyjny nie mógł zostać uwzględniony.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach, II Wydział Karny z dnia 10 stycznia 2020 r., sygn. II K 1085/19	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji w tym względzie i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Na podstawie przepisów art. 634 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk oraz art. 636 § 1 kpk wydatkami postępowania odwoławczego obciążono Skarb Państwa.

7. PODPIS